

מהר"ל נתיב אהבת הריע פרק ג פסקה ב

6. ומפני כך אמרו בפרק במה מדליקין (שבת ל"ב, ב') בעון שנאת חנם מריבה רבה בתוך ביתו של אדם ואשתו מפלת נפלים ובניו ובנותיו מתים כשהם קטנים ע"כ, ודבר זה כמו שאמרנו כי השנאה הוא בלב ומפני שהשנאה הוא בלב אשר הלב הוא שורש כל האדם השורש נחשב בית אל כל האיברים, וכאשר יש שנאה בלב אז מריבה רבה בתוך ביתו של אדם ואשתו מפלת נפלים, כי הוא דומה לשורש אשר הוא רע אשר משיר פירות שלו בעודן קטנים אבל לא אחר שגדלים כל צרכם, וכן בניו ובנותיו מתים כשהם קטנים שאין קיום אל הפרי הזה כאשר השנאה בתוך לבו.
7. ואין להקשות על זה דמשמע מתוך הגמרא דוקא בניו ובנותיו הקטנים מתים אבל הוא אינו מת, והרי שנינו (אבות פ"ב) כי שנאת הבריות מוציא אותו מן העולם.
8. דאין זה קשיא כי מה שאמר בשביל שנאת חנם היינו אף אם יש אחד שאין שונא את הבריות בכלל רק לאדם יחידי שונא חנם אז מגיע לו עונש הזה שאמרנו, אבל שנאת הבריות הוא ששונא הכלל מן הבריות שאינו נהנה מהם עד ששונא מן האדם דבר זה מוציא האדם מן העולם, כי בשביל האדם נברא העולם וכאשר שונא הבריות שהם האדם בכלל כאלו דוחה כל העולם ולכך מוציא אותו דבר זה מן העולם, ועוד מבואר בנתיב לב רע ע"ש:

1. שמונה קבצים א תמב.

העולם כולו עסוק בפירורים של מחשבות, שאינו יכול למצא את האחדות החיה שבהם, ומתוך ריבוי הפירורים האחדות מסתתרת. באים בעלי הרעיון הפנימי, וגוללים את האור האחדותי, ואינם מתחשבים אם התעמולה של פירורי המחשבות תלחץ על ידם וכמותם תתמעט.

2. עין איה שבת לא עמ' 151 קסא.

1. אומרים לו. באמת כשהנפש מתקדשת מטומאתה ורגשותיה הטבעיים הצפונים בה מתעוררים בקרבה, אז השאלה היותר חודרת ומרה היא אותה השאלה שהיא שואלת את עצמה, כאשר בתוכה ישתומם לבה על אשר ככה הושפלה ונתרחקה מזיו זוהר מלך חיים אשר כבוד והדר עטר אותה.
2. אמנם חילוף המצבים איננו מורגש בלא הדרגה, ואותו המאפל שההטבעה הבהמית שמה על הנפש אינו זז ממנה על נקלה כ"א בבא עליה הארה מחוצה לה.
3. ע"כ היא עומדת במעמד כזה, שלא כחה הפנימי מתנער לשאלת עומק המשפט והצדק, כ"א אומרים לה.
4. אף שהקול הבא לה מן החוץ איננו ג"כ ממנה נבדל, ושרשו טבוע בעומק מציאותה, אבל כיון שכל חמודותיה העקריות כבר נתנכרו ממנה וכמו זר נחשבו, ע"כ נמשכים אליה מעמדי השאלה כדבר הבא מחוצה לה, הבורקע ויורד עד עומק הוייתה.
3. דרשות המהר"ל - דרוש לשבת תשובה
- הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עבירה דע מה למעלה ממך עין רואה ואוזן שומעת וכל מעשיך בספר נכתבין, הרי ביאר כי כאשר ידע שכל מעשיו נרשמים בספר אינו בא לידי חטא. והספר הזה הוא האדם עצמו שבו יורשמו חובותיו וזכותיו, ודבר זה שייך דוקא באדם ולא בכל שאר בעלי חיים:

3א. פירוש היעב"ץ לאבות - פרק ב משנה א

וא"ת הרי אני כבן שבעים שנה וימי שנותינו כבר נשתכחו, אינו כן, כי מעשיך בספר נכתבין. ומהו הספר הזה נפשו של אדם, כאומרם מי מעיד בו נפשו שנאמר (מיכה ז) משוכבת חיקך שמור פתחי פיך, כי בנפש חקוקים המצות והעבירות...

3ב. ספר דרך חיים - פרק ג משנה ו

אבל האדם מפני מעלתו הוא עצם העולם, ואם האדם ומעשיו טובים יש כאן ציור משובח וטוב, וכן להיפך אם האדם רע, שיש כאן ציור בעולם לפי ענין האדם נרשם בעולם וזהו הספר שנכתב בו הכל...

4. ספר נתיבות שלום של האדמור מסלונים עמ' קיט, קכ

ועל ידי זה שהם בוחרים בחיים והטוב, כותבים הם בעצמם אותם בספרן של צדיקים גמורים הנכתבין ונחתמין לאלתר לחיים טובים, וכמ"כ ח"י להפך... וגם כאשר יחיד עושה חשבון נפשו ויודע שע"פ עברו אין לו כל דרך להיכנס ליום הדין, הרי פתוח לפניו ספרן של צדיקים גמורים להתחיל מעתה ולכתוב את עצמו בו מהיום והלאה, שלקראת השנה החדשה רצונו להיות בין הצדיקים הגמורים המחודשים את הברית המלך... ועל ידי זה ממילא נמחקים ממנו כול הדינים ונכתב ונחתם לאלתר לחיים טובים.

4ב. שפת אמת ספר ויקרא - פרשת מצורע - שנת [תרנ"ג]

ומעשי האדם עושין רשימות בנפש ורוח ונשמה. וזהו עיקר הפי' וכל מעשיך בספר נכתבין. כמ"ש צדיק זכותיו חקוקין על עצמותיו ורשע עונותיו חקוקין. וע"י הזיבה וצרעת צריך האדם להבין הפגם שלו עד שישבו בתשובה ויתקרב כנ"ל.

5. ספר נתיבות עולם א - נתיב העבודה - פרק א

זבח רשעים תועבה ותפלת ישרים רצונו (משלי כ"א) ... כאשר מקריבין אליו קרבן מורה זה כי הכל שלו וכאשר הכל הוא שלו אם כן אין זולתו והוא יתברך אחד, ואם לא היה זה היה אפשר לומר כי יש זולתו אבל בהקרבה שמקריבין אליו מורה שהוא הכל ואין זולתו, ובזה הש"י אחד.

ולכך אצל כל הקרבנות לא נזכר רק שם המיוחד בלבד ולא שם אחר רק שם המיוחד, וכל זה מפני שעל ידי העבודה נראה כי הוא יתברך אחד ואין זולתו כמו שאמרנו. וזה מורה גם כן כי הוא ית' גם כן שלם בתכלית השלימות ומסולק מכל חסרון. כי כאשר יש ח"ו זולתו הרי חסר אותו שהוא זולתו א"כ הוא חסר ח"ו, וכאשר אנו עובדין לפניו הרי הכל שלו וכאשר הכל שלו אין כאן חסרון כי הוא הכל ואינו חסר.

6. אורות הקודש / חלק ב / עמוד תקלז / תורת ההתפתחות - יט

ההתפתחות, ההולכת במסלול של התעלות, היא נותנת את היסוד האופטימי בעולם, כי איך אפשר להתיאש בשעה שרואים שהכל מתפתח ומתעלה. וכשחודרים בתוכיותו של יסוד ההתפתחות המתעלה, אנו מוצאים בו את הענין האלהי מואר בהירות מוחלטת, שדוקא אין סוף בפועל. מחולל הוא להוציא אל הפועל מה שהוא אין סוף בכח.

7. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ז/א

אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי מנין שהקדוש ברוך הוא מתפלל שנאמר והביאותים אל הר קדשי ושמתים בבית תפלתי ...

7א. ספר באר הגולה - הבאר הרביעי

וזה שאמר מנין שהקב"ה מתפלל, מפני שהוא ית' הטוב האמיתי ורב חסד נקרא חפץ בחסד ומבקש הטוב, וזה שהוא יתברך מתפלל ר"ל בקשת הטוב. והרי אין ענין התפילה רק בקשה וזהו עצם לשון התפילה בכל מקום, רק אצל האדם בקשתו הוא מהשם יתברך ואלי"כ מה מועיל בקשתו כאשר יבקש דבר, ומכל מקום לשון תפילה לשון בקשה. וקאמר שהש"י חפץ ומבקש בדבר זה, שיהי הרצון לפניו שיכבשו רחמיו את כעסו וינהג עם בניו במדת הרחמים ויכנס לפניו משורת הדין.

8א. ספר תקנת השבין - אות ח

... דידוע שהספר של צדיקים ושל רשעים ושל בינונים הוא לב האדם עצמו וכששובר לבו ועשה תשובה ונשבר לבו בקרבו הרי נקרע הספר של גזר דין.